

[Connie Hedegaard]

I betragtning af de omkostninger, der vil være forbundet med det, og som udenrigsministeren var inde på, mener vi ikke fra konservativ side, at der er behov for en sådan kulturaftale mellem Danmark og Cuba.

Jeg kunne da i øvrigt godt tænke mig at spørge det så ansvarlige SF: hvad er det, der skal nedprioriteres inden for Udenrigsministeriets område, så man kan få råd til disse kulturaftaler og de andre, der nødvendigvis måtte følge med?

Bjørn Elmquist (V):

Også her har vi en genfremsættelse, og jeg skal derfor i vidt omfang henvise til min ordførertale ved førstebehandlingen i sidste folketingssamling.

Da sagde jeg, ganske kort beskrevet, at nøgleordene, når vi skal bedømme behovet for og forslag om at indgå kulturaftaler med forskellige lande, må være »indpasningen i en generel sammenhæng« og »prioritering«.

Vi har brugt nogen tid i udenrigsudvalget på at stille spørgsmål og på at drøfte det forslag, der var fremme i sidste folketingssamling. Vi fik jo dér en række informationer på bordet, som udenrigsministeren også har nævnt i sit indlæg her for et øjeblik siden, og de fastslår, at der allerede er en række kulturelle aktiviteter i gang på området.

Jeg kan da godt forstå, at der er nogle, der synes, at for at det skal være rigtig fint, for at der kan komme en markering, så skal der en kulturaftale til. Derved bringes tingene op på et lidt højere, fornemmere reguleret plan. Men jeg synes nok, at de oplysninger, vi fik undervejs i udenrigsudvalget, med syvtommersøm slår fast, at det ikke er den eneste betingelse, der skal opfyldes, for at man kan have kulturelle aktiviteter mellem nogle lande. Jeg er helt enig med dem, der siger, at det vil være gavnligt, at vi har det med Cuba, men vi må ind i en prioritering, hvis vi skal til at indgå en egentlig kulturaftale.

Jeg vil gøre et par bemærkninger til det, hr. Lykketoft sagde for et øjeblik siden. Før jeg hørte hr. Lykketoft, havde jeg netop selv tænkt, at man kunne jo have nævnt Nicaragua som et land, man kunne forvente at der kom forslag om, og hvor der i samme omfang kunne være behov for at lave kulturaftaler. Også her er kulturelle aktiviteter jo i gang. I forbindelse med Operation Dagsværk

var en teatertrup fra Nicaragua rundt i Danmark og opførte 45 gange en forestilling på forskellige gymnasier i Danmark. Det var helt fint.

Da nu hr. Lykketoft var i gang med ønskesedlen, hvad jeg måtte forstå det var, kunne vi også godt, som jeg har været inde på, nævne nogle lande.

Så er spørgsmålet, hvad det kommer til at koste. Det kommer til at koste noget, det er klart, for vi vil ikke lave tomme aftaler, som udenrigsministeren sagde. Det tror jeg vi er enige i alle sammen. Noget, der bare er stablet op og intet indhold har, har vi ikke brug for. Det kan være mere skadeligt end gavnligt.

Jeg må spørge hr. Lykketoft, som jo ofte bevæger sig på skatte- og afgiftsområdet, hvor vi skal få pengene fra. Det er måske ikke noget problem for nogle af partierne, men for andre herinde er det et stort spørgsmål. Det er ikke, fordi vi vil sige nej bare af den årsag, men vi må være klar over, at vi er inde i en prioriteringsopgave.

Jeg kan ikke bare mig for at sige, at vi i går hørte, hvad en anden socialdemokratisk ordfører mente om solidarisk optræden fra de Radikale. Jeg tror, det var noget med, at hr. Kaj Poulsen nærmest ville lægge det ind i sin aftenbøn: fri os fra den radikale solidaritet. Det er virkelig interessant i dag at høre en anden socialdemokratisk ordfører fra samme talerstol så inderligt bede om radikal forståelse. Det bliver spændende at høre, hvad hr. Stinus vil sige til det.

Stinus (RV):

Det Radikale Venstre har tidligere udtalt sig positivt om indgåelse af en kulturaftale med Cuba, men vi må erkende, at udvalgsbehandlingen sidste år af et lignende forslag som det, vi nu behandler, klart afslørede, at indgåelse af en kulturaftale med et land, i dette tilfælde Cuba, må vurderes i nøje sammenhæng med Danmarks kulturelle forbindelser med en række lande. Ikke mindst af den grund er vi tvivlende over for, om en folketingsbeslutning er den rigtige måde at afgøre indgåelse af en kulturaftale med et enkelt land på.

Det Radikale Venstre ser meget gerne forbindelserne med Cuba udbygget på en række områder. Hvorfor inviterer Danmark f.eks.